

ת"פ 59699/09/23 - מדינת ישראל נגד איליה פליט

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 59699-09-23 מדינת ישראל נ' פליט

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל
	נגד
הנאשם	איליה פליט

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירות ייצור, הכנה והפקה, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים); החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים; החזקת כלים, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים; ונטילת חשמל, לפי סעיף 400 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 27.12.21 שכר הנאשם דירה לתקופה של שנה במהלכה, במועד שאינו ידוע במדויק, החליט לגדל סמים מסוג קנבוס. את הדירה צייד במאווררים, מזגנים ניידים, מפוחים, מנורות, שנאים, מכלי חמצן, כבלי חשמל עם מפצלים, מתקני ייבוש, מכלים עם דשנים, עציצים עם אדמה, ציפוי כסף וכפפות חד פעמיות. במהלך תקופת השכירות, החל ממועד שאינו ידוע במדויק ועד 23.8.22 גידל הנאשם בדירה סמים מסוג קנבוס ונמצא ביום זה כשהוא מגדל בדירה 26.04 ק"ג נטו של סם מסוג קנבוס. בנוסף, בתקופת הגידול חיבר הנאשם את הדירה למתקני חברת החשמל שלא דרך מונה החשמל בכך שעקף את החיבור התקני של חברת החשמל ונטל במרמה ובמידת חשמל בעלות כוללת שאינה פחותה מ-40,000 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלים טיעונים על פה. הודגשה חומרת העבירות, כמות הסם והנזקים שעלולים להיגרם בשל עבירות סמים. המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 38 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלווית. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם, עתרה המאשימה, על רקע העבר הנקי וקבלת האחריות, למקמו בחלקו התחתון של מתחם הענישה לו עתרה.

3. ב"כ הנאשם טען כי משקל הצמחים אינו חזות הכל ולעיתים דווקא מספר השתילים הוא החשוב, נתון החסר בכתב האישום, כמו גם משך תקופת הגידול. משכך ביקש להניח עבור הנאשם את ההנחה המקלה עמו. נטען כי

בהתאם לפסיקה מתחם הענישה נע במקרה זה בין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל. הסנגור הדגיש כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק וכי חלפה מאז מעל לשנה וחצי. כן הודגש שהנאשם עובד לפרנסתו ומקיים אורח חיים נורמטיבי ומשכך עתרה ההגנה למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה ולהסתפק במאסר לריצוי בעבודות שירות.

4. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו וציין כי לא ישוב עליהם.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. במעשיו פגע הנאשם בערכים של בטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סם וגידולו ידועות ופעם אחר פעם נפסק שיש לראות בחומרה את עבירות הסמים אשר הפכו מכת מדינה וכי תוצאותיהן הישירות והעקיפות הן הרות אסון לשלומה של החברה, לבריאותה ולביטחונה. במקרה זה לאור משקל הסם ויתר הנסיבות שיפורטו בהמשך, מידת הפגיעה בערכים גבוהה יחסית. כן יצוין כי הנאשם אף נטל בגניבה חשמל בשווי לא מבוטל ובכך פגע בזכות הקניין של קורבן העבירה.

6. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות אציין שגידול סמים מצריך תכנון מוקדם, לימוד, רכישת ציוד, היערכות והתמדה וכן השקעה כספית לא מבוטלת. במקרה זה שכר הנאשם דירה בה הקים מקום לגידול סמים (חממה-מעבדה) אשר כללה ציוד רב. כן חיבר הנאשם את הדירה במרמה למתקני חברת החשמל ובאופן זה נטל חשמל בסכום משמעותי ללא תשלום. נסיבות אלו מלמדות על חומרה ממשית, מעידות על עיסוק והתמקצעות בסמים ומתיישבות היטב עם ציפיה לרווח משמעותי.

7. כאן המקום להתייחס לטענת ההגנה בדבר היקף המעבדה. כאמור, כתב האישום שותק ביחס לכמות השתילים ומשך תקופת הגידול. עם זאת, צוין כי במעבדה נתפסו סמים מסוכנים מסוג קנבוס במשקל כולל של למעלה מ-26 ק"ג. אכן, משקל השתילים אינו חזות הכל. עם זאת, קביעה זו יפה במיוחד כאשר משקל הסמים נמוך, שאז יש לבחון גם את מספר השתילים וגודלם שמא מדובר בתחילת תהליך הגידול המלמד על פוטנציאל נזק (ורווח כספי) חרף המשקל הנמוך במועד התפיסה. מנגד, משקל גבוה מלמד ככלל על חומרה ודומה שעל מנת לטעון אחרת, דווקא על הנאשם להצביע על קיומו של נתון חריג שיש בו להביא למסקנה שונה מזו ההגיונית והשגרתית (כגון שמדובר במספר שתילים נמוך במיוחד אשר הניב בדרך מקרה תבואה גדולה בהרבה מזו לה ציפה ותכנן). אפנה גם בעניין זה לעפ"ג 49716-11-16 **רועי בראל נ' מדינת ישראל** (16.6.2017) שם צוין "איננו מתעלמים מהמשקל הגדול של השתילים שנתפסו במעבדה ביום שנערך בה חיפוש על-ידי המשטרה, גם אם בכתב האישום ובגזר הדין לא צוין מספר השתילים של הקנבוס שנתפסו במעבדה באותו יום". ביחס לתקופת הגידול (ושמא אף מספר מחזורי הגידול) אזי לאור העובדה שכתב האישום שותק בנושא זה אניח לטובת הנאשם שלא מדובר בתקופת זמן ממושכת אלא כזו המתיישבת באופן טבעי עם התוצאה שנמצאה בחיפוש המשטרה.

8. הענישה המוטלת בעבירות מסוג זה משתנה ממקרה למקרה והיא תלויה בין היתר בכמות הסם (מספר השתילים והמשקל) ובנסיבותיו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכיוצב'). עם זאת נקבע לא אחת כי יש להחמיר עם אלו שמגדלים סמים. ראו למשל ע"פ 4387/20 **מדינת ישראל נ' טל דרור** (8.2.2021):

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הסמים והדגיש כי יש צורך בהטלת ענישה ממשית אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוען. זאת, בין היתר במטרה למגר את מעבדות הסמים הפועלות במדינה, המתפשטות כאש בשדה קוצים. רמת ענישה זו, כפי שמשקפת במדיניות הענישה הנוהגת, אף יש בה כדי להביע מסר חד וברור כי ניסיונות להקמת מיזמים מן הסוג כבמקרה דנן, אינן בעלות תוחלת כלכלית" (ראו גם רע"פ 3287/21 **זארה עתמין נ' מדינת ישראל** (15.2.2021); ע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל** (4.6.2020)).

9. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 2277/21 **אברהם יוחננוב נ' מדינת ישראל** (8.4.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות גידול סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית במשקל קילוגרם אחד (לא צוינו מספר השתילים) ונגזרו עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים; רע"פ 513/21 **עידן יהושע נ' מדינת ישראל** (4.3.2021), בו נידון נאשם שגידל 60 שתילים במשקל כולל של 10 ק"ג והחזיק כלים המשמשים להכנת סם מסוכן, לעשרה חודשי מאסר בפועל וזאת למרות הליך שיקומי שעבר; רע"פ 2151/21 **שחף דהן נ' מדינת ישראל** (7.4.2021), בו נידון נאשם ל-18 חודשי מאסר בגין גידול 100 שתילי קנבוס במשקל כולל של 23 ק"ג. עברו של הנאשם היה נקי אך התסקיר בעניינו היה שלילי; רע"פ 7009/20 **בוריס ישראילוב נ' מדינת ישראל** (6.12.2020), בו נידון נאשם שגידל 22 ק"ג קנבוס (לא צוינו מספר השתילים) ל-13 חודשי מאסר בפועל, חרף המלצה חיובית של שירות המבחן; עפ"ג 26985-08-19 **ארטיום שטנפר נ' מדינת ישראל** (21.11.2019), בו הוטל על נאשם שגידל עשרות שתילים במשקל כולל של 113 ק"ג, צו של"צ ומבחן וזאת בשל שיקולי שיקום; עפ"ג 32119-08-21 **אדיר יואב נ' מדינת ישראל** (28.10.2021), בו נידון נאשם שגידל 68 שתילי קנבוס במשקל 7.56 ק"ג נטו לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים; עפ"ג 54910-04-21 **מדינת ישראל נ' בן עזרי** (19.7.2021), בו נידון נאשם שגידל 100 שתילי קנבוס במשקל של כ-17 ק"ג לתשעה חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, בנסיבות ביצוען, נע בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא התבקש תסקיר ולא נטען דבר בעניין סיכויי שיקומו של הנאשם.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר ביטאה הפנמת הפסול

וחרטה. הבאתי עוד בחשבון את גילו הצעיר יחסית, עברו הפלילי הנקי, את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ואת העובדה כי מאז לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. שקלתי את עתירת המאשימה לעונש מאסר בכליאה ומצאתיה במקרה זה כמחמירה יתר על המידה לצורך השגת תכליות הענישה השונות. על חומרת העבירה במקרה זה אין חולק ועמדתי לעיל על מדיניות הענישה הראויה בעבירות כגון אלו. עם זאת, מדובר בנאשם שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, כתב האישום הוגש שנה לאחר האירוע וחלפה מאז תקופה העולה על שנה וחצי במהלכה ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי. כל אלו תומכים בהימנעות מכליאת הנאשם ובמתן אפשרות לשאת בעונש בעבודות שירות. בעניין זה הבאתי אף בחשבון את ההשפעות השליליות הרבות הנלוות לעונש בכליאה ביחס למי שזה מאסרו הראשון (ראו בנושא דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); רע"פ 356/14 **קפרוב נ' מדינת ישראל** (3.10.2017); פסקה 33; ע"פ 4318-10-11 **מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח'** (5.1.2012)). לאור כך יש להטיל עונש קרוב לתחתית המתחם, אם כי שלא בתחתית ממש, ולאפשר את נשיאתו בעבודות שירות.

13. סיכומי של דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר למשך 8 חודשים.** הנאשם יישא עונש זה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה וייתייב לריצוי עונשו ביום 15.5.24 במתחם כלא מגידו. מובהר לנאשם שעליו לבצע את העבודות בהתאם להנחיות הממונה וכי אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפקיע את העבודות מנהלית והוא יאלץ לשאת ביתר התקופה בבית מאסר.

ב. מאסר על תנאי לתקופה בת 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 4,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים מיום 1.7.24 ובכל 1- לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים או יותר במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי.

ד. המוצגים המפורטים בסעיפים 1-8 לבקשת החילוט - יחולטו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח את גזר הדין לממונה למעקב.

ניתן היום, כ"ב אדר ב' תשפ"ד, 01 אפריל 2024, במעמד הצדדים.